

DECIZIA nr. Z /16.04.2013
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. XXX SRL
înregistrată la DGFP V sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V, prin Compartimentul soluționare contestații, a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală 4, prin adresa nr. 2076/02.04.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice V sub nr....., asupra contestației înregistrată sub nr. formulată de S.C. XXX SRL, cu sediul în localitatea V, str. Ș. M., nr. 315, județul V, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.J....., având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr.

Contestația a fost formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. F VS și a tuturor documentelor aferente acestuia, respectiv :

- Decizia privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F
- Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. FYYY;
- Fișa privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.000 ;
- Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.

Obiectul contestației îl reprezintă debitele suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F în sumă totală de S1 lei, după cum urmează :

- impozit pe profit în sumă de S2 lei ;
- taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei ;
- majorări și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de S4 lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F VS 000, pe bază de semnătură de primire, respectiv 06.02.2013, așa cum rezultă din adresa nr. de înaintare a titlului de creanță contestat și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V – Registratura generală, respectiv 20.03.2013, conform ștampila instituției, aplicată pe originalul contestației.

Menționăm că împotriva societății, nu s-a depus plângere penală .

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, compartimentul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. XXX SRL contestă Decizia de impunere nr. Femisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., de către Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală 4, respectiv suma de S1 lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de S2 lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei și majorări și penalități de întârziere

aferente TVA în sumă de S4 lei.

Toate sumele suplimentare au fost stabilite de organele de inspecție ca urmare a neacordării dreptului la deducere atât la impozitul pe profit cât și la TVA, a unor cheltuieli cu prestări servicii înregistrate de societate în evidența contabilă în baza unor facturi care nu sunt completate în mod expres cu numărul și data contractului.

În susținerea contestației, petenta motivează că facturile care au stat la baza stabilirii de obligații suplimentare de plată, deși au fost întocmite în conformitate cu prevederile art.155, alin. (19) din Codul fiscal, nu au fost acceptate ca documente justificative de organele de inspecție fiscală pe motiv că nu sunt completate în mod expres cu numărul și data contractului, chiar dacă în timpul controlului s-au prezentat toate contractele care au stat la baza emiterii lor, demonstrând astfel necesitatea prestării serviciilor în cauză pentru bunul mers al derulării activității societății.

Motivația organului de control constă în invocarea art. 3, alin. (4) din Ordinul M.F. P nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H. G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă.

Menționăm că H.G. nr. 831/1997 a fost abrogată prin H.G. nr. 105/2009, în a cărei nota de fundamentare, Ministerul Finanțelor Publice a arătat că H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora a introdus regimul special de tipărire, înscriere și numerotare a formularelor financiar – contabile care stau la baza determinării veniturilor din activitatea de exploatare.

H.G. nr. 105/2009 vine în contextul în care “ *prin art.VI pct.7 din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. Z1/2003 privind Codul fiscal au fost abrogate prevederile referitoare la factura fiscală – cod 14- 4-10/A, factura – cod 14- 4-10/aA și avizul de însoțire a mărfii – cod 14- 3- 6A din H.G. nr.831/1997, prevederile referitoare la factura fiscală din Normele privind circulația materialelor lemnoase și controlul circulației acestora și al instalațiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin H.G. nr. 427/2004, precum și orice alte prevederi referitoare la facturi și facturi fiscale tipizate, cu regim special*”, potrivit aceleiași note de fundamentare.

Pe cale de consecință, prevederile din O.M.F.P. nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H. G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, sunt abrogate prin H.G. nr.105/2009 cât și prin Legea nr. 343/2006.

Societatea, solicită reanalizarea actelor contestate și anularea dispozițiilor Raportului de Inspecție Fiscală nr. F VS

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F VS, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.000, contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală 4, au efectuat la S.C. XXX SRL o inspecție fiscală generală, pentru perioada 01.07.2010 – 30.09.2012.

În urma verificării, s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sumă totală de S1 lei, respectiv :

- impozit pe profit în sumă de S2 lei ;
- taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei ;
- majorări și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de S4 lei.

Diferențele suplimentare provin din neacordarea dreptului la deducere atât la calculul impozitului pe profit cât și la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată a cheltuielilor cu prestări servicii, care au avut la bază ca și document justificativ facturi fiscale în care nu a fost menționat în mod expres numărul și data contractului în baza căreia s-a efectuat prestarea de servicii, conform prevederilor art.3, alin.(4) din Ordinul nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H. G. nr.831/1997.

Situația cheltuielilor nedeductibile și a taxei pe valoarea adăugată nedeductibilă este prezentată în anexa nr. 2 - parte integrantă a Raportului de inspecție fiscală nr. F

VS, după cum urmează:

Nr. crt.	Emitent	Nr. și data facturii	Explicații	Valoare	TVA	Total	Elemente neconforme
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							

Referitor la impozitul pe profit, s-a constatat că la sfârșitul perioadei verificate, respectiv 30.09.2012, societatea înregistrează pierdere fiscală în valoare de S5 lei-afară anului 2012(conform anexa nr. 5)

În urma inspecției fiscale, s-a stabilit pierdere fiscală în valoare de S6 lei, cu o diferență față de cea înregistrată de societate de S7lei, diferență ce reprezintă cheltuieli aferente anului 2012, pentru care organul de control nu a acordat drept de deducere, prezentate în tabelul de mai sus.

Baza impozabilă suplimentară în sumă de S8 lei, este aferentă anului fiscal 2011, ca urmare a stabilirii de către organul de control de cheltuieli nedeductibile în sumă de S9 lei din care S10 lei diminuează pierderea fiscală reportată, iar pentru diferența de S8 lei se calculează impozit pe profit în sumă de S2 lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de S3 lei, a rezultat ca urmare a neadmiterii deductibilității taxei pe valoarea adăugată deoarece facturile în baza cărora au fost prestate serviciile, nu întrunesc calitatea de documente justificative pentru a fi înregistrate în contabilitate.

Pentru diferența suplimentară de plată în sumă de S3 lei, se calculează dobânzi/majorări de întârziere în sumă de S11 lei și penalități de întârziere în sumă de S12 lei.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, cauza supusă soluționării DGFP V prin Compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina S.C. XXX S.R.L. obligația de plată în sumă de S1 lei, în condițiile în care societatea susține că actul normativ invocat de organul de control este abrogat.

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 31.01.2013 și înregistrat sub nr. F VS care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. Fcontestată în totalitate de petentă, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului V- Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit în sarcina S.C. XXX S.R.L. pentru perioada 01.07.2010 – 30.09.2012, obligația suplimentară de plată în sumă de S1 lei reprezentând, S2 lei impozit pe profit, S3 lei taxa pe valoarea adăugată și S4 lei accesorii aferente diferenței stabilite la TVA.

Aceste diferențe au fost stabilite ca urmare a neacordării de către organul de inspecție fiscală a dreptului la deducere atât la calculul impozitului pe profit cât și la deductibilitatea

taxei pe valoarea adăugată, a unor cheltuieli cu prestări de servicii înregistrate în evidența contabilă în baza unor facturi care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ pe motiv că nu sunt completate cu numărul și data contractului în baza căruia s-a prestat serviciul.

În anexa nr. 2 - privind „Situția cheltuielilor nedeductibile și a taxei pe valoarea adăugată nedeductibilă,” parte integrantă a Raportului de inspecție fiscală nr. F VS și prezentată la capitolul II din decizie (pag.3) sunt prezentate facturile care fac obiectul cauzei și care au stat la baza stabilirii unei baze impozabile suplimentară de S13 lei, pentru care s-a calculat taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S3 lei, reprezentând în fapt taxa pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate dar pentru care organul de control nu a acordat drept de deducere, iar în cazul impozitului pe profit, din total bază impozabilă suplimentară, suma de S10 lei recuperează pierderea fiscală reportată în anul 2011, pentru diferența în sumă de S8 lei se calculează impozitul pe profit suplimentar în sumă de S2 lei și diferența de S7 lei diminuează pierderea fiscală înregistrată de societate în anul 2012 în sumă de S5 lei.

Societatea contestă în totalitate sumele suplimentare stabilite de organul de control, motivând că facturile în cauză sunt conforme cu prevederile art 155, alin.(19) din Codul fiscal, au la bază contracte încheiate între părți și susține că actul normativ invocat de organul de control este abrogat.

În drept, speței în cauză privind cheltuielile de natura celor menționate mai sus îi sunt aplicabile prevederile art. 19 din Legea nr Z1/2003 privind Codul fiscal, aplicabil în perioada verificată, precizează :

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare. [...]”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Deductibilitatea fiscală a cheltuielilor este reglementată de art.21 din Legea nr. Z1/2003 privind Codul fiscal care la alin. (4) lit. f) stipulează:

“ART. 21 Cheltuieli[...]”

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile :[.]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

Cu privire la noțiunea de document justificativ, prevederile OMFP nr. 3512/2008 privind documentele financiar-contabile, precizează că :

“1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;
- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei juridice sau fizice care întocmește documentul;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);

- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;

- *datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;*

- *numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;*

- *alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.*

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Din interpretarea prevederilor legale de mai sus, se reține faptul că cheltuielile înregistrate în contabilitate sunt deductibile numai dacă au la bază un document justificativ.

Deasemenea, pentru a îndeplini condiția de document justificativ, trebuie să cuprindă toate elementele obligatorii, precum și alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației, reține că agentul economic a înregistrat pe cheltuieli și a dedus taxa pe valoarea adăugată aferente unor prestări de servicii, în baza unor facturi care nu conțin elemente care să asigure consemnarea în detaliu a operațiunilor efectuate, precum și temeiul legal în baza căreia s-au efectuat prestările de servicii, respectiv numărul și data contactului încheiat între părți.

Spre exemplificare, menționăm câteva facturi(cuprinse în anexa nr.2 prezentată la pagina 3 din decizie) :

- factura nr..... emisă de - Cabinet Individual de Avocatură - B, reprezentând consultanță și asistență juridică pentru depunere cerere și mențiune cesiune la ORC V aslui, preț unitar - lei, valoare – ... lei, TVA – ... lei;

- factura nr....., emisă de S.C. SRL F, reprezentând contravaloarea serviciilor de asistență tehnică la utilaje I pe perioada iulie- septembrie, cantitate - 1bc, preț unitar – ... lei, valoare – ... lei, TVA – .. lei;

- factura nr...., emisă de S.C. F SRL I reprezentând revizie cazane încălzire (3 bc.), revizie cazane abur(2 bc), revizie boiler (1 bc), cantitate – 1 bc, preț unitar – ... lei, valoare –... lei, TVA – ... lei,

- factura nr., emisă de - Cabinet Individual de Avocatură - Bi, reprezentând consultanță juridică, redactare acte, asistență privind înscriere cerere de mențiuni RC, preț unitar – ... lei, valoare – .. lei, TVA – .. lei.

După cum se observă, înregistrarea pe cheltuieli și deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor servicii, s-a făcut în baza unor facturi cu explicații sumare și la modul general și fără a se menționa în baza cărui contract s-au efectuat.

Referitor la deductibilitatea cheltuielilor cu alte prestări de servicii, legiuitorul precizează foarte clar condițiile acestora, conform art.21, alin. (1) din Legea nr.Z1/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și pct.48 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. Z1/2003 privind Codul fiscal :

“ART. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare[...];

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ

următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, tarifele percepute, valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin **specificul activităților desfășurate.**”

Din conținutul dispozițiilor legale citate mai sus, se reține că pentru a fi deductibile cheltuielile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, iar pentru a deduce cheltuielile cu asistența sau alte prestări de servicii, acestea trebuie să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute și valoarea totală a contractului, iar prestarea efectivă a serviciilor efectuate să fie justificată prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Prin contestația depusă, societatea contestă în totalitate constatările stabilite de organul de inspecție fiscală, invocând că facturile în cauză sunt legale, fiind întocmite în conformitate cu prevederile art.155, alin.19 din Codul fiscal, iar cu privire la motivația în drept invocată de organul de control, respectiv O.M.F.P. nr.29/2003 este abrogat.

Referitor la O.M.F.P. nr. 29/2003, invocat de organul de control cu referire la art.3, alin. (4), conform căreia :

„ Art.3

(4) Pe facturile fiscale care se utilizează pentru prestări de servicii se vor menționa, în mod expres, numărul și data contractului, respectiv ale comenzii, în cazul prestărilor de servicii ocazionale care nu au la bază un contract”, este în vigoare și a fost emis ca și obligativitate în cazul prestărilor de servicii, nemaifiind necesară preluarea în Legea nr.Z1/2003 la art.155, alin. (19), unde se fac precizări la facturi la modul general.

În susținerea celor invocate, petenta anexează copii după facturile în cauză, dar nu demonstrează cu documente justificative specificate mai sus(contracte, situații de lucrări, procese - verbale de recepție, rapoarte de lucru, sau alte materiale corespunzătoare) deductibilitatea acestor cheltuieli cu prestările de servicii.

Prezentarea unei facturi nu este suficientă pentru cuantificarea prestației, verificarea termenelor la care se analizează rezultatele și eficiența serviciilor prestate, elemente absolut necesare pentru justa comensurare a serviciilor prestate.

În conținutul contestației se precizează că au fost prezentate toate contractele pentru toți furnizorii care au emis facturile în cauză, justificându-se necesitatea acelor servicii pentru bunul mers al derulării activității și s-a făcut dovada prestării serviciilor achiziționate, fapt nesusținut la dosar cu documentele în cauză, care să definească în ce au constat serviciile prestate, timpul consumat la executarea acestora, termenele la care s-a realizat, astfel încât să se demonstreze dacă cuantumul acestora se înscrie în valoarea de piață a serviciilor similare, modul de cuantificare al serviciilor facturate.

Față de situația de mai sus, se reține că organul de soluționare a contestației nu poate stabili în baza documentelor existente la dosarul cauzei, realitatea ori utilitatea serviciilor facturate, respectiv dacă aceste servicii au fost efectiv prestate și dacă au fost achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile, motivat și de faptul că societatea înregistrează pierdere fiscală la data controlului în valoare de S5 lei.

Ori, în situația în care agentul economic nu dovedește că aceste achiziții de prestări

de servicii sunt justificate cu documente legale conform prevederilor invocate în prezenta decizie și că sunt destinate realizării de venituri impozabile, cheltuielile aferente nu pot fi deductibile la calculul impozitului pe profit și nici taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă.

În acest sens, este aplicabilă și soluția admisă de Înalta Curte de Casație și Justiție a României, pronunțată prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007, decizie obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă și care stipulează: „Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii [...]”.

Prin urmare, se constată că organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la, considerarea acestor cheltuieli ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit și la stabilirea unui impozit pe profit în sumă de S2 lei, precum și neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei, motiv pentru care contestația formulată de petentă urmează a fi respinsă ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru acest capăt de cerere.

Referitor la majorările și penalitățile de întârziere în sumă de S4 lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de S3 lei prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS 000, emisă în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. F ..., organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina S.C. XXX SRL majorări de întârziere în sumă de S11 lei și penalități de întârziere în sumă de S12 lei.

Conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*“, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale datorate, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată și pentru majorările de întârziere/dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de S4 lei.

Referitor la contestarea Raportului de inspecție fiscală nr. F VS se fac aplicabile prevederile art.86, alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare care precizează: „*Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale*” precum și prevederile art.109 din același act normativ :

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere factual și legal.*

(2) *Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.*

(3) *Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:*

a) *deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;*

b) *deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale[...].*

Organul de soluționare, constatând că rezultatele inspecției fiscale consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F VS(care include și Fișa privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.000) au stat la baza emiterii Deciziei

de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS 000, a analizat concomitent cele două acte administrative fiscale, între ele neexistând diferențe de fond care să necesite o analiză separată și prin emiterea deciziei privind soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F ... s-a soluționat implicit și capătul de cerere privind Raportul de inspecție fiscală nr. F

3. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. FYYY și a Fișei privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.000, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. V, prin Compartimentul Soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestația nu este motivată, S.C. XXX S.R.L. neaducând nici un argument în susținerea cauzei.

În fapt, S.C. XXX S.R.L. contestă **Dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. F VS**, **Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. FYYY**, fără a aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală și consemnată în acest act administrativ fiscal.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206, alin. (1) din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările ulterioare, unde se prevede :

„1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]

coroborat cu prevederile pct. 1.11 lit. b din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„*Contestația poate fi respinsă ca:*

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării” și pct. 2.5 din același act normativ:

„*Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv*”.

În baza celor reținute și având în vedere că S.C. XXX S.R.L. deși contestă **Dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. F VS**, **Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. FYYY și Fișa privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.000**, nu aduce argumente și documente justificative prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară celei constatată la control, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat această dispoziție de măsuri.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art. 216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Art. 1. Respingerea ca nemotivată și nesuținută cu documente a contestației formulată de S.C. XXX SRL, cu sediul în localitatea V, str. Ș, nr..., județul V, având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. ..., pentru obligația fiscală în sumă de S1 lei, reprezentând:

- impozit pe profit suma de S2 lei ;

- taxă pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei ;

- majorări și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de S4 lei, stabilite prin decizia de impunere nr. F VS 000.

Art. 2. Respingerea ca nemotivată, a contestației formulată de S.C. XXX SRL, împotriva **Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, nr. 4032/31. 01. 2013, Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. FYYY și Fișa privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.000, emise de Activitatea de inspecție fiscală.**

Art. 3. Decizia nr.Z/16.04.2013 privind soluționarea contestației formulată de S.C. XXX SRL, se comunică acesteia în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și la A.I.F.- DGFP V.

Art. 4. Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V în termen de 6 luni de la comunicare.

**DIRECTOR EXECUTIV,
ec. M P**

Red./dact. 4 ex .D.B